

saa hurtigt, at vi kunne faa Lovforslaget gjort færdigt i denne Samling.

Ravn: Livsforsikringsloven af 29. Marts 1904 blev imødeset med nogen Tvivl og Usikkerhed. Der var større Selskaber, som frygtede for, at den vilde medføre et generende Posekigeri, og der var paa den anden Side mindre Selskaber, der mente, at den kunde virke hemmende paa deres Virksomhed. Den er imidlertid ført saa heldigt og saa forstaaende ud i Livet, at Forholdene paa Livsforsikringens Omraade herhjemme maa siges at være betryggende.

Det Lovforslag, der her foreligger, synes mig i høj Grad tiltalende. Der er paa Forhaand sket Henvendelser til Forsikrings-selskaberne om, hvilke Ønsker de havde med Hensyn til den nye Lov. Dette udelukker imidlertid ikke, at der kan være Grund til en Forhandling med dem. Der er nogle enkelte Spørgsmaal, jeg kunde have Lyst til at gøre her, men de fleste af dem ere allerede blevne berørte, og saa skal jeg ikke gentage dem. Kun et synes jeg ikke er berørt, og det er, at der i § 18, hvor det angives, hvori Forsikrings-selskaberne maa anbringe deres Forsikrings-fond, ikke nævnes Andelsselskaberne, og da man dog ingen Sinde har hørt noget om, at noget Pengainstitut har sat Penge til ved at financiere et eller andet Andelsforetagende, kan jeg ikke forstaa, hvorfor de store Midler, Livsforsikrings-selskaberne ligge inde med, skulle holdes ude fra at støtte Andelsforetagender, naar disse ellers ere kvalificerede dertil. Det Spørgsmaal skal jeg blot henstille til den højtærede Minister og det kommende Udvalg. I øvrigt føler jeg mig tilfredsstillet ved Lovforslaget.

Justitsministeren (Billow): Jeg takker for den Velville, hvormed dette Lovforslag er blevet modtaget fra alle Sider her i dette høje Ting. Det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Bramsen) og det ærede 9de kongevalgte Medlem (Falbe-Hansen) udtalte sig ganske overordentlig tilfreds med den gældende Lov og dens Virkninger i al Almindelighed. Det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds fremhævede, at Loven havde bevirket, at flere Selskaber, der ikke havde reel Eksistensberettigelse,

vare blevne ophævede, og at der ikke i de Aar, Loven har virket, var opstaaet andre af samme Art i deres Sted, og det ærede Medlem fremhævede, at Loven havde skabt Tillid og Tryghed, som igen havde sat Frugt derigennem, at der var sket en Forøgelse af Forsikringsbestanden, saa at Loven af sagkyndige Folk kan faa det Skudsmaal, at den har virket saaledes, som den skulde, og at den ikke har lagt saadanne Baand paa Forsikringsvirksomheden, at den gjorde den umulig, ja ikke en Gang skadede den, men at den har skabt Tryghed og Sikkerhed paa dette Omraade og bevirket, at Forsikringsbestanden i Danmark er vokset. Det ærede Medlem fremhævede, at der dog i Loven er enkelte Punkter, som der er klaget over, og navnlig over, at Baandene paa visse Punkter ere for snærende og for stramme, særlig for de yngre Selskaber. Det er jo ogsaa det Punkt, som man netop har for Øje ved Revisionen af Loven, og det er af den Grund, at der er foreslaaet visse Forandringer i den og da navnlig Forandringerne i § 19, hvorefter Anskaffelsesomkostningerne, som virke saa trykkende paa de yngre Selskaber, paa en lettere Maade end nu kunne bringes ud af Verden. Den Maade, der er foreslaaet, bringer paa den anden Side saa megen Sikkerhed, at der ikke kan være nogen Betænkelse ved at vedtage denne Bestemmelse, og det ærede Medlem for 2den Kreds udtalte da ogsaa, at han kunde tiltræde § 19, aldeles som den er, og ikke ønskede Lovforslaget i Udvalg af Hensyn til den nye Bestemmelse i § 19. Men der er andre Bestemmelser, som det ærede Medlem havde noget mere Betænkelse ved, og der var der navnlig Bestemmelsen i § 17 om, at man kan anvende en Del af Sikkerhedsfonden til Supplering af Udbyttet, hvis der skulde indtræde et særlig ugunstigt Aar, hvor der ikke var tilstrækkeligt til at udbetale 5 pCt. i Udbytte til Aktionærerne. Det ærede Medlem havde nogen Betænkelse overfor denne Bestemmelse, men de gældende Regler paa dette Punkt ere netop noget, hvorover der har været rejst adskillige Klager, idet man har ment, at denne Sikkerhedsfond i Virkeligheden ligger hen til ingen Nytte. Naturligvis gør den sin Nytte ved at være en Reservefond, til hvilken man